

Sygn. akt II Ca 246/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

Sędziowie: SO Małgorzata Mróz

SO Alicja Chrzan

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko D. M.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 1140/15

I oddala apelację;

II zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej 3.600zł kosztów postępowania apelacyjnego.

(...)

Sygn. akt II Ca 246/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 grudnia 2015 r., Sąd Rejonowy w pkt I oddalił powództwo (...) w W. przeciwko D. M. o zapłatę kwoty 60.509,43 zł, zaś w pkt II orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.07.2008 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. w W. umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 30316,70 zł na okres 8 lat do 20.07.2015 r., oprocentowanego wg. zmiennej stopy procentowej równej 20,90% w stosunku rocznym / (...) 29,74% /, z tym że od przeterminowanego kapitału odsetki tzw. karne równe stopie (...) powiększonej o 25 pp, przy czym nie mogły one przekraczać stopy maksymalnej, równej 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP. Kredyt został przeznaczony m.in. za spłatę 3 wcześniej zaciągniętych kredytów w tym samym banku. Pozwana zaprzestała spłaty rat kredytu, wobec czego umowa została jej wypowiedziana, a Bank wystawił w

dniu 11.09.2009 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że całe roszczenie jest wymagalne i wynosi na dzień wystawienia tytułu 35352,52 zł. Z datą 14.09.2009 r. został sporządzony przez (...) Bank wniosek adresowany do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie o nadanie wskazanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności. Odpis wniosku nie zawiera prezentaty sądowej / daty wpływu do Sądu /, ani dowodu nadania go przesyłką poleconą. Bank następnie z datą 12.11.2009 r. sporządził wniosek egzekucyjny kierowany do komornika przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie F. K.. Wniosek ten także nie posiada potwierdzenia złożenia go w kancelarii komornika, ani dowodu nadania go listem poleconym. Po zawarciu przez pozwaną umowy kredytowej nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. ze (...) Bank S.A., która po połączeniu zmieniła nazwę na (...) Bank S.A. W dniu 08.03.2012 r. powód nabył wierzytelność wobec pozwanej. W dniu 08.03.2012 (...) Bank dokonał przelewu pakietu wierzytelności na powoda, w tym wierzytelność do pozwanej wynikającą z umowy z 28.07.2008 r. w kwocie 30316,70 zł.

Rozważając tak ustalony stan faktyczny, Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że powództwo podlegało oddaleniu w całości. Pozwana bowiem przyznała zawarcie umowy i swoją odpowiedzialność z umowy kredytowej, lecz podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, który okazał zasadny. Zarzut dotyczący klauzul abuzywnych w umowie nie został natomiast sprecyzowany w sposób umożliwiający jego merytoryczną ocenę. Sąd wskazał, że co do zasady, odpowiedzialność pozwanej wynika z zawartej umowy kredytu konsolidacyjnego, którego wysokość ustalona została w bankowym tytule egzekucyjnym z dnia 11.09.2009 r. nr (...), opartym na księgach rachunkowych (...) Banku S.A. Mając przy tym na uwadze treść art. 118 kc, jeżeli przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego Bank wypowiedział umowę pozwanej, to zgodnie z § 11 ust. 5 umowy kredytu i treścią tytułu cała należność z umowy kredytu stała się wymagalna. Strona powodowa nie wskazała daty wypowiedzenia pozwanej umowy kredytu, ani nie wynikało to wprost z żadnego przedstawionego przez powoda dokumentu, lecz domniemywać można było, że wypowiedzenie było datowane na dzień 17.04.2009 r. do którego to dnia naliczono w tym tytule odsetki umowne za korzystanie z kapitału. Zdaniem Sądu, zatem od tej daty, ewentualnie od daty wystawienia (...), biegnie termin przedawnienia, wynoszący 3 lata. Pozwana podnosząc zarzut przedawnienia uchyliła się od zaspokojenia roszczenia dochodzonego pozwem, zaś powód nie wykazał, by zrzekła się ona korzystania z zarzutu przedawnienia, po upływie terminu przedawnienia. Zarzucał jedynie, że bieg przedawnienia został przerwany przez złożenie wniosku do sądu o nadanie klauzuli wykonalności oraz wniosku egzekucyjnego, wskazując że przedawnienie biegło na nowo dopiero po umorzeniu egzekucji. W ocenie Sądu, nie wykazał jednak, a pozwana nie przyznała tych okoliczności, że złożył wniosek o klauzulę i wszczęcie egzekucji. Powód przedłożył wyłącznie poświadczone przez pełnomocnika odpisy pism procesowych, które miały zainicjować odpowiednie postępowania, jednak nie wykazał, by w rzeczywistości zostały złożone. Strona powodowa nie przedstawiła również postanowienia Sądu o nadaniu klauzuli wykonalności tytułowi bankowemu, ani postanowienia komornika o umorzeniu postępowania, które potwierdzałyby jego wszczęcie. Wątpliwości dotyczące tych dokumentów budziło także to, że w D. nie miał kancelarii komornik F. K., do którego wniosek był adresowany. Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, że wbrew treści art. 6 kc powód nie udowodnił, że bieg przedawnienia został przerwany. Orzeczenie o kosztach procesu oparł na przepisie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., ustanawiających odpowiedzialność strony za wynik procesu.

W apelacji od powyższego wyroku, strona powodowa zaskarżając go w całości zarzuciła naruszenie:

1. art. 207 § 6 kpc, poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy złożenie pisma procesowego powoda z 10 grudnia 2015 r. było konieczne z uwagi na konieczność ustosunkowania się do argumentów pozwanego, tym bardziej, że pismo to złożone zostało przed terminem pierwszego posiedzenia wyznaczonego na rozprawę, co nie przyczyniło się do przedłużenia postępowania;
2. art. 233 § 1 kpc, polegający na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że roszczenie uległo przedawnieniu ustalając datę wymagalności roszczenia na 11 września 2009 r., podczas gdy postanowienia umowy kredytu wprost zawierają postanowienia daty wymagalności roszczenia, wskazując ostateczny termin spłaty kredytu na dzień 21 lipca 2015 roku.

Mając na uwadze powyższe, strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy wziął pod uwagę logiczne i wszechstronne ustalenia faktycznie, a mające uzasadnienie w zebranych w sprawie materiale dowodowym oraz zasługujące na aprobatę wywody jurydyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji, uznając je za własne i nie widząc potrzeby ich ponownego przytaczania.

Przechodząc zatem bezpośrednio do oceny prawnej wniesionej apelacji należy zauważyć, że koncentruje się ona jedynie na dwóch zarzutach, tj. naruszenia prawa procesowego, poprzez odmowę przyjęcia pisma procesowego strony powodowej z dnia 10 grudnia 2015 r., w którym to odnosiła się ona do wcześniejszego pisma pozwanej / k. 71 / oraz uznania zarzutu przedawnienia za uzasadniony. W kwestii pierwszego zarzutu nie sposób przyjąć, że Sąd Rejonowy odmawiając wyrażenia zgody na złożenie pisma procesowego dopuścił się naruszenia przepisów postępowania. Istotnym jest bowiem, że w piśmie tym strona powodowa zawarła identyczne argumenty, jakie podnosiła już w swojej odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty / k. 62 /, a zatem w konsekwencji zbędnym było dalsze ich powielanie, zaś postanowienie to nie miało wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Drugi zarzut apelacji opierał się natomiast na próbie wykazania błędnego przyjęcia przez Sąd meriti zasadności zarzutu przedawnienia. Zdaniem Sądu Okręgowego, argumentacja skarżącej, która przyjmuje, że roszczenie stało się wymagalne z chwilą upływu ostatniego dnia spłaty kredytu, nie zasługuje na aprobatę. Zgodnie bowiem z treścią art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Natomiast z treści art. 455 kc wynika, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, powinno być ono spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Powyższe oznacza, że w przypadku zobowiązań terminowych treść czynności prawnej ma pierwszeństwo w określaniu terminów wymagalności, a zatem i przedawnienia roszczenia. Jak wynika z umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...) zawartej pomiędzy pozwaną, a poprzednikiem prawnym strony powodowej, (...) Bankiem S.A. w K., pozwana zobowiązała się do spłaty oznaczonej sumy przy uwzględnieniu określonych w tejże umowie terminów i wysokości rat kredytu. Przy czym w razie stwierdzenia, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane, lub gdy kredytobiorca nie zapłaci w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności i nie uregulował należności mimo upływu 7-dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty, Bank mógł wypowiedzieć umowę czego konsekwencją, po upływie okresu wypowiedzenia, który wynosił 30 dni, była konieczność niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z należnymi odsetkami / § 11 ust. 3-5 ww. umowy /. Strona powodowa wprawdzie nie przedłożyła pisma, z którego wynikałoby, że umowa została wypowiedziana, jednakże Sąd pierwszej instancji datę tą ustalił na 17 kwietnia 2009 r., która wynikała z daty, do której liczono odsetki określone w bankowym tytule egzekucyjnym / k. 57 /, a ustalenie to nie było przez skarżącą kwestionowane. To zatem po tym terminie, przy uwzględnieniu okresu wypowiedzenia, skoro strony umowy tak postanowiły, należało liczyć termin wymagalności roszczenia. Natomiast przedłożenie poświadczonych wydruków wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...) oraz wniosku egzekucyjnego, sporządzonych przez jej poprzednika prawnego nie mogło stanowić o tym, że nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia. Pisma te nie tylko nie zawierały prezentaty organu, do którego zostały skierowane / a zatem nie sposób ustalić, czy w ogóle zostały złożone /, lecz też nie przedłożono postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności i istotne wniosek egzekucyjny miał być kierowany do Komornika, który o takim imieniu i nazwisku nigdy nie prowadził kancelarii komorniczej w D.. Ponadto, w orzecznictwie sądowym utrwalone jest już stanowisko, że aby tego typu czynności skutecznie przerwały przedawnienie, muszą dotyczyć tych samych podmiotów, co oczywiście nie miało miejsca w rozpoznawanej sprawie, skoro pisma te miały być rzekomo złożone przez poprzednika prawnego skarżącej / zob. wyrok SN z 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14, wyd./el. Lex nr 1622306 /. Konkludując, przyjąć zatem należało, że wniesienie pozwu nastąpiło po upływie terminu określonego w art. 118 kc, co przy skutecznie podniesionym zarzucie przedawnienia i prawidłowym rozstrzygnięciu Sądu pierwszej instancji, czyniło apelację nieuzasadnioną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w pkt I wyroku. Rozstrzygnięcie kosztach postępowania / pkt II / wydano na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 kpc i § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych / Dz. U. poz. 1804 /.

(...)